

DUNAMELLÉK

Dunamelléki Református Egyházkerületi Közlöny – 28. szám
2017. december

Az Egyházkerületi Közgyűlés 2017. február 16-án tartott ülésének határozatai

6. Az Egyházkerület és az Intézmények 2017. évi költségvetései

Előterjeszti: Szabó Ferenc

6/a. határozat:

A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés az Egyházkerület 2017. évi költségvetését 23 078 286 597,- forint bevételi és kiadási összeggel elfogadja.

6/b. határozat:

A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés az Egyházkerületi Székház és Konferencia-központ 2017. évi költségvetését 104 933 595,- forint bevételi és kiadási összeggel elfogadja.

6/b/I. határozat:

A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés a Mátraházi Konferencia-központ 2017. évi költségvetését 84 770 036,- forint bevételi és kiadási összeggel elfogadja.

6/b/II. határozat:

A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés a Galyatetői Konferencia-központ 2017. évi költségvetését 26 511 288,- forint bevételi és kiadási összeggel elfogadja.

6/ b/III. határozat:

A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés a Bibliás Könyvesbolt 2017. évi költségvetését 28 802 000,- forint bevételi és kiadási összeggel elfogadja.

6/c. határozat:

A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés a Ráday Felsőoktatási Diákotthon 2017. évi költségvetését 68 151 831,- forint bevételi és kiadási összeggel elfogadja.

6/d. határozat:

A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés a Kárpát-medencei Református Ifjúsági Központ 2017. évi költségvetését 38 837 990,- forint bevételi és kiadási összeggel elfogadja.

6/e. határozat:

A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés a Tahi Konferencia-telep 2017. évi költségvetését 38 566 245,- Ft bevételi és kiadási összeggel elfogadja.

6/f. határozat:

A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés a Baár-Madas Református Gimnázium, Általános Iskola és Diákotthon 2017. évi költségvetését 592 050 000,- Ft bevételi és kiadási oldallal elfogadja, jóváhagyja.

6/g. határozat:

A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés a Sylvester János Református Gimnázium 2017. évi költségvetését 223 103 000,- Ft bevételi és kiadási oldallal elfogadja, jóváhagyja.

6/h. határozat:

A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés a Gyökössy Endre Református Óvoda 2017. évi költségvetését 33 166 513,- Ft bevételi oldallal és kiadási oldallal elfogadja.

6/i. határozat:

A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés a Ráday Gyűjtemény 2017. évi költségvetését 219 422 000,- Ft bevételi és kiadási oldallal elfogadja.

7. Lelkeszi főjegyzői tiszttal megüresedése

Előterjeszti: dr. Szabó István

Határozat:

1. A Dunamelléki Református Egyházkerület Közgyűlése kegyelettel emlékezik meg **Hege-dűs Béla** egyházkerületi lelkeszi főjegyzőről. Életét és szolgálatát példaként állítja Egyházkerületünk közössége elé. Hűséggel és nagy odaadással végzett szolgálatáért hálát ad a mindentható Istennek. Emléke legyen áldott!

2. A Dunamelléki Református Egyházkerület Közgyűlése a megüresedett egyházkerületi lelkeszi főjegyzői tisztségre elrendeli a választást.

8. Csákvári ingatlan elajándékozása a Csákvári Egyházközségnek

Előterjeszti: dr. Szabó István

Határozat:

A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés a Csákvári Református Egyházközségnek ajándékozta a csákvári 1972. helyrajzi számú ingatlanát. Felhatalmazza az Egyházkerület Elnökségét arra, hogy az Egyházközség által elkészített ajándékozási szerződést aláírja.

Az Egyházkerületi Közgyűlés 2017. május 10-én tartott ülésének határozatai

7. Püspöki jelentés

Előterjeszti: dr. Szabó István

Főtiszteletű Egyházkerületi Közgyűlés!

Tavaszon tanácsulést szoktunk tartani fontos ügyekben, az egyházkerületi intézmények gazdálkodását, illetve beszámolóit tekintjük át. Most mégis közgyűlést tartunk, Hegedűs Béla elhunyt főjegyzőnk megüresedett tisztére az egyházkerületi közgyűlés választást írt ki. A választójogi törvény szerint a választás eredményéről a Választási Bizottság az egyházkerületi közgyűlésnek tesz jelentést. Ez meg is történt. A választás nem fejeződött be. Sokan mondták, hogy a Választási Bizottság már a szavazatbontási számolás után megtehetette volna, hogy kiírja a második fordulót. Itt is megjelenik egy jogi probléma. Úgy döntött a Választási Bizottság, hogy az eredményt a közgyűlés elé tárja, és ennek fényében fogja kiírni a második fordulót. A pünkösdi utáni hétre beküldendő szavazatok optimális időnek látszanak. Némelyek megjegyezték, hogy pünkösdi előtt is meg lehetne ejteni ezt a szavazást, de mégis az ünnepekre készülve sok esemény miatt bölcsőbbnek látszott, hogy hagyjunk erre időt a presbitériumoknak. Kíváncsian várjuk a választás végeredményét.

Tíz pontot írtam fel, amelyben csak nagyon röviden néhány szót szeretnék szólni, a részletes beszámolót majd az őszi közgyűlésen mondom el.

Először szeretnék utalni arra, amiben benne élünk, a múltkor is tréfálkoztam ezzel, most már kénytelen vagyok egyre komolyabban venni, átköltöttük a magyar nótát: száz forintnak 500 a fele, minden ötszázról szól, a reformáció 500. évfordulóját ünnepeljük. Mégis, komolyra fordítva, a sok ünnepi alkalom, megemlékezés, konferencia, kiállítás, rendezvény szervezése közepette engedjék meg a közgyűlés tagjai, hogy néhányat kiemeljek. Semmiképpen sem azal a szándékkal, hogy az összes többit háttérbe szorítsuk vagy lekicsinyeljem. Inkább a bőség zavaráról szeretnék szólni. Az egyik legfontosabb, a Debreceni Zsinatunk 450. évfordulója. Júniusban, Debrecenben Emlékszínatot tartunk. 1567-ben – vegyük így – alakult meg Magyarországon a református egyház, ha a megalakulást hitvallási irathoz kötjük, a Debreceni Zsinat végzéseiben szerepelt a záradékban, hogy ugyanezen a Zsinaton 1567-ben a II. Helvét Hitvallást a Zsinaton részt vevő egyházmegyék küldöttségei elfogadták. Erről fogunk emlékezni a Zsinaton. A küldöttek természetesen ott lesznek, de mindenkit szeretettel várunk. Egyházunk honlapján van egy refo.500 rovat, minden részletes programot meg lehet ott tekinteni.

De talán nemcsak a hálás megemlékezés az ok, amiért egybegyülekezünk, hanem azért is, hogy megerősödjünk a hitünkben. A hitben való megerősödés vágya nemcsak szép és kedves óhaj vagy illendő magatartás. Ma igen erős sodrások távolítanak bennünket legjobb meggyőződéseinktől. A Facebook korában, szelfi-kultúrában élünk, mindenki szeret magáról szép arcot mutatni. Lassan valóban úgy lesz, hogy önmagunk leszünk önmagunk identitása. De a mi identitásunk Jézus Krisztus. Minden igazi hitvallás, így a II. Helvét Hitvallás is a mennyei Atya kinyilatkoztatását visszhangozza, őt hallgassátok. Vagyis Debrecenben nemcsak a Helvét Hitvallásra emlékezünk, nemcsak a Debreceni Zsinatra, nemcsak az elkészült új fordítást fogjuk használatba venni, hanem egyúttal megerősítjük a régi atyák elkötelezését a II. Helvét Hitvallás iránt.

Még néhány programot szeretnék megemlíteni. Megnyílt két héttel ezelőtt a Nemzeti Múzeumban Ige-idők címmel egy nagy, egészen őszig tartó kiállítás, amely a magyarországi reformációt próbálja bemutatni, elsősorban a tárgyi kultúrán keresztül. Mindenki számára ajánlom ezt a kiállítást: iskolai csoportoknak, gyülekezeti csoportoknak, presbitériumoknak, közösségeknek is, de egyénileg is látogatható.

Akik a Kálvin tér felé járnak, bár Kálvin szerint éppenséggel az ember az egyetlen olyan teremtmény, aki fel tudja emelni a fejét, az állatok csak lógatják, mégis ajánlom mindenkinek, hogy a Kálvin téren járva nézzen le a földre. Egy igen érdekes installáció látható, 95db 60x60 cm-es kőlapra két oldalra idézetek vannak felvésve, egy-egy idézet egy reformátortól, többnyire Luthertől, Kálvintól, Zwinglitől, Bullingertől, Méliusz Juhász Pétertől, Szegedi Kis Istvántól, és mellette egy XIX-XX. századi magyar gondolkodónak, írónak, művésznek egy-egy gondolata. Érdeemes a kettőt együtt olvasni, különös asszociációk támadhatnak belőle.

Nagyváradon fogjuk ünnepelni május végén a református egyház egységünnepét, aztán Miskolcon lesz reformációs emlékünnep, utána Debrecenben lesz a 450. évforduló megünneplése. Külön ünnepünk lesz a Felvidéken, Losoncon a Ráday kriptá felújítása, amely a magyar Külügyminisztérium jóvoltából és némi egyházkerületi segítséggel történt. Ez a Ráday család egyik nagy temetkezőhelye. Igen elhanyagolt állapotban volt, ez most megújult. Ott is fogunk tartani emlékünnepet. Mi, dunamellékiek különösképpen is, hiszen Dunamellék életében a Ráday család rendkívül fontos szerepet játszott. A Délvidéken is lesz 500 éves emlékünnep, aztán Erdélyben. Nyáron lesz a Csillagpont, szintén a reformáció jegyében, Kanadában lesz a diaszpóra-ünnep, főleg a Kanadában, Amerikában élő református diaszpóra ünnepe. Közös zsinatot tartunk ősszel, az evangélikusokkal, a Parlament is tart emlékülést, október 31-én lesz az országos nagy ünnep, és rengeteg regionális találkozó van megyékben, gyülekezetek szerveznek, egyházmegyék szerveznek különböző utakat, túsákat, nem csak Magyarországon. Sokan indultak Svájcba a genfi emlékhelyeket meglátogatni. Élünk ezekkel a lehetőségekkel, erősödünk meg hitünkben és legjobb meggyőződésünkben.

Másodsoron szeretnék arról szólni, hogy az ünneplés közben tisztújítás is végbemegy egész egyházunkban. Erre az esztendőre esik a presbitériumi tisztújítás. Szeretnék e helyről is közzémondani a Presbitériumi Szövetségnek, hogy ajánlásokat fogalmazott meg a tisztújítás kapcsán. Nem annyira a menetrendjére nézve, hiszen az mindenki számára világos és tiszta, ezt a Zsinat is közzéteszi. Egy a lényeg, hogy 2017 legvégére minden határidőt beszámítva, tehát visszafelé kell számolni az időt, a gyülekezeti választó-, jelölőbizottságokat felállítva minden gyülekezetben a meghatározott szám szerint végbemenjen a tisztújítás. Néha meglep, amikor értesülök arról, hogy gyülekezetek úgy döntenek, maguk a presbitériumok, hogy a presbitérium létszámának a csökkentését kérik. Néha meglep, és nagy örömmel, ahol a presbitérium létszámának a növelését kérik, van ilyen is. Mind a kettő mutat valamit, nem biztos, hogy sokat, de mutat valamit a gyülekezeteink helyzetéről. Olykor sajnos erről is őszintén kell szólni, mutat valamit a lelkipásztor, a lelkipásztorok és a presbiterek viszonyáról. Azért is érdekes ebbe így beletekinteni, mert a népmozgalmi adataink – erről majd ősszel fogok részletesebben szólni – azt mutatják, hogy nagy léptékekben stabil állapotban vagyunk. Nem csökken, hanem tulajdonképpen a demográfiai adatokhoz képest nő a keresztelők száma, nő az esküvők száma, nő a konfirmandusok száma, csökken a temetések száma, és a gyülekezetek anyagi bevételei is nőnek infláció fölötti mértékben. Ilyen helyzetben a presbitérium létszámának a csökkentése – ha jól fogjuk fel – azt jelenti, hogy a presbitériumok szépen lassan átalakulnak, és megszűnnek reprezentatív testületnek lenni. A XIX. sz. ideálját talán magunk mögött hagyjuk, amikor a presbitériumot tartották a nép hangjának, és dicsekedtünk azzal, hogy milyen demokratikusak vagyunk, hiszen ott van a gyülekezetben megválasztottan a nép

hangja, és szépen lassan a szolgálatok minőségére kerül majd a hangsúly. Tiszta szívemből kívánom, hogy az újonnan megválasztott, megújuló, részben átalakuló presbitériumok első renden a gyülekezeti szolgálatokat tekintsék fontosnak. Valóban gyülekezeti tisztségnek tekintsek, feladatnak tekintsek azt a szolgálatot, amivel őket a gyülekezetek megbízzák. De kiváltképpen pedig a békességet és a jó rendet kívánom. Hat évvel ezelőtt rendkívül boldog voltam, hogy nem ismétlődött meg a 12 évvel ezelőtti. 12 évvel ezelőtt viták, eljárásjogi huzavonák, igazgatási eljárások kísérték néhány helyen a tisztújítást. 6 évvel ezelőtt ilyen nem volt. Remélem, hogy nem a 12 évvel ezelőtti, hanem a 6 évvel ezelőtti tudjuk megismételni. Szépen, békességben, jó szellemben, a lényegyet szem előtt tartva folytassuk le a választásokat.

Szeretnék röviden szólni építkezésekről, pályázatokról, beruházásokról. Mindannyian tudjuk, erről többször beszámoltunk, az elmúlt esztendő végén a kormányzat nagy összegű támogatásokat adott a református egyháznak is. Ezeket azóta is kívül és belül viták kísérik. A külső firtatásokra e helyről is csak annyit tudok mondani, hogy ezeknek a támogatásoknak a döntő hányada ún. közszolgálati célokat szolgál, közoktatási intézmények kapták ezeket a támogatásokat. Iskolák és óvodák fognak épülni, azt hiszem, ezen nincs mit firtatni. A támogatások kisebbik része, ez is jelentős rész, újonnan épülő templomokat szolgál. Azt gondolom, erről sem kell nekünk a magunk körében vitatkoznunk. Arról lehet, hogy miért azok kapták, akik kapták és miért nem azok, akik szintén szerepeltek a listán. Alázattal és jó szívvel újra és újra felajánlom közgyűlésünknek, egyházkerületünk minden gyülekezetének, hogy nagyon jó szívvel járok közben, ezt nagyon jó szívvel teszem. De hogy a közbenjárásom nem száz százalékosan sikeres, nagyon sajnálom. Minden igényre nem érkezett pozitív válasz. Most ez a helyzet. 2015 elején, mindenki emlékszik, egyházkerületünkben összegyűjtöttük a beruházási igényeket. Ezeket csoportosítottuk. Ezeknek a döntő többsége felújítási igény volt, renoválási vagy átépítési igény. Egy része volt új építkezés. A tavalyi év végi döntés erre a kisebb részre vonatkozott. Egyetlen forintot nem kaptunk a tavalyi év végi döntés során toronyjavításra, kerítés-átépítésre, parókiabővítésre, azok majd – reményeink szerint – más döntésből és forrásból fognak megérkezni. Vita kíséri ezeket a támogatásokat más oldalról is. De e helyről is szeretnék kérni mindenkit, ha a magunk körében vitatkozunk is, ha lehet, ne vigyünk bele ezekbe a támogatásokba, illetve ezek megítélésbe a kelleténél több ideológiát. Ha szabadok vagyunk kérni, márpedig szabadok vagyunk kérni, egyházi törvényeink szerint az egyház adományokat kér és elfogad. Minden vasárnap hirdetjük az adakozást. Kiküldjük az egyháztagoknak udvarias levélben a csekket, hogy ne felejtsek el befizetni egyházfenntartói járulékukat. Ha céljaink vannak, közadakozást hirdetünk. Az adó 1 %-át fel lehet ajánlani, ezt is hirdetjük. Tehát ha szabadok vagyunk kérni és elfogadni, akkor attól még nem veszítjük el a szabadságunkat, ha támogatásokat elfogadunk.

Mint jeleztem, más ügy a folyamatos felújítások kérdése. Sokféle pályázatot írtak ki, vannak, akik nyernek ezeken a pályázatokon, vannak, akik nem nyernek, van, ahol ez orvoslást kíván, van, ahol utána kell járni. Nem, mint dunamelléki püspök, hanem mint zsinati elnök ajánlom a Zsinaton működő pályázati referatúra munkáját, az ott dolgozó munkatársak egyik feladata, hogy bármelyik gyülekezet megkeresésének eleget tegyenek, a pályázat beadásában segítsenek. Van, aki bizonytalan, vagy nem igazodik el a pályázatokban, e helyről is buzdítom őket, forduljanak nyugodtan akár a kerülethez, akár a zsinati pályázati referatúrához.

Ma intézményeinkről fogunk beszélgetni. Egy-egy szóval csak szeretném a beérkezett jelentések alapján jellemezni a helyzetet. Kerületi fenntartású intézményeink, így iskoláink is jó rendben működnek, igen szoros gazdálkodással. Gyűjteményeinkről annyit szeretnék szólni, nagy örömünkre a Bibliamúzeum megnyílt, megtekinthető, ünnepélyesen megnyitottuk. Az anyaga folyamatosan bővül. A könyvtár is tud bővülni és fejlődni. Az egyházmegyei levéltá-

rak dolgában döntöttünk, Kecskeméten helyezük el az egyházmegyei levéltárakat, oda lehet bevinni azokat az anyagokat, amelyek már nem szükségesek, hogy helyben, egy egyházmegyénél legyenek. Konferenciatelepeinkről is igyekszünk gondoskodni, Mátraházáról, Galyateőről, Tahiról. Mindannyian szoroson gazdálkodnak – úgy látom, hogy jól. Az ő létük, működésük mindannyiunk javát szolgálják. Azt is kívánom, hogy akármelyik helyen, Mátraházán, Galyatetőn vagy Tahiban tartandó konferenciákon, együttléteken, táborozásokon mindenki megtapasztalja az igazi célt, a lelki elmélyülést, hitben való megerősödést!

Jelentést fogunk hallani a lelkésztovábbképzésről. Ehhez csak azt a megjegyzést szeretném fűzni, hogy a Zsinat Elnökségi Tanácsa elvi megállapodást hozott, minek értelmében kimunkáljuk, és felállítjuk az Országos Lelkipásztori Intézetet. Jelenleg országos szinten nem tartjuk nyilván lelkipásztorainkat. Minden kerület és minden megye nyilvántartja, ismerjük a törzskönyvi lapok rendszerét. Országos szinten egyetlen nyilvántartás van, a Lelkipásztori Nyugdíjintézet. Szeretnénk egy lelkipásztori intézetet felállítani, ahol a lelkipásztorok életpályáját követni lehetne, és regisztrálni lehet – megegyezések szerint – többek között a lelkésztovábbképzésen szerzett pontokat, illetve ki lehetne munkálni a továbbiakat. Ez nem érinti az egyházkerületben fáradozókat. Fontos feladat ez.

Némiképpen átalakul az V-VI. évesek képzési formája is. A Hittudományi Kar új képzési rendet vezetett be. Szeretnénk a mentorokat magukat is jobban felkészíteni erre a feladatra, és a korábbi döntések értelmében a mentori munkát is szeretnénk nem nagy összeggel, de valamivel honorálni, hiszen a lelkipásztorok, akik a jövő lelkipásztor nevelésében foglalkoznak, nehéz és felelősségteljes munkát végeznek.

Az egyetemi lelkészség kapcsán azt szeretném elmondani, hogy régóta fontolgatjuk, beszélgettünk erről, és ebben az évben szeretnénk is a Budapesten folyó egyetemi missziókat valamilyen módon integrálni. Rendkívül fontos és szükséges feladat, és kívánjuk, adja Isten, hogy még több helyen, egyetemi városokban, nemcsak Budapesten, de Budapesten legfőképpen még több egyetemi missziói lehetőség legyen, bővüljön ez a munkaág.

Az egyházmegyék előző évi gazdálkodásáról is lesz szó, láthatjuk majd a jelentésekből, eltérő helyzetekben gazdálkodnak az egyházmegyék, de igen gondosan.

Új vizitációs kérdőív készült, és ehhez egy új típusú adminisztráció. Ez sok feladatot és gondot jelentett, de az én személyes gyülekezeti lelkipásztori tapasztalatom szerint, néhány technikai döccenőtől eltekintve, ez az új típusú gyülekezeti adminisztráció és adatszolgáltatás nagymértékben meg fogja könnyíteni az egyházkerület dolgát, az egyházmegyék dolgát, és legmélyebb meggyőződésem szerint a gyülekezeti, egyházközségi adminisztrációt is. Élünk ezzel a lehetőséggel, a digitális rendszerek rendelkezésre állnak, rá kell kapcsolódnunk, meg kell nézni ezt az új típusú gyülekezeti adminisztrációs panelt, nagyon rövid idő alatt megtanulható és használható. Egy fanyar megjegyzést hadd tegyek. Segédlelkész koromra gondolva azt tudom mondani, hogy kb. tízszer annyi időt kellett segédlelkészként kézi alapú adminisztrációval tölteni, ha csak arra gondolok, hogy az egyházközség választói névjegyzékét – ez a Salétrom utcában volt, akkor az ezer fölött volt – minden esztendőben le kellett gépelni szépen. Vagy egy körlevelet, az akkori szabályok szerint átütőpapírral, 7 példányban tudtuk legépelni, és kb. 800-at küldött ki a gyülekezet, tehát százszor le kellett gépelnem egy körlevelet. Nem értem azt, aki ma panaszkodik az adminisztrációra, ezek ma gombnyomással történnek. Természetesen tudom, hogy a digitalizáció hozza azt a kísértést is, hogy akkor még többet, még azt is, még ezt is, még mindent. A digitális adminisztráció lehetősége az, hogy ha rögzítettünk adatokat, akkor azokon már csak a változtatást kell átvezetni.

Egyik egyházmegyénkben, a Bács-Kiskunsági Egyházmegyében a megüresedett esperesi tisztségre lezárult a választás. E helyről is szívből gratulálunk Bán Béla megválasztott esperes úrnak, Isten áldását kívánjuk munkájához és szolgálatához! Egy másik egyházmegyénkben nyugdíjba vonulás miatt megüresedett az esperesi tisztség. Ott is elindult a választás, korábban, mint Bács-Kiskunban, sajnos a választási folyamat nem zárult le, igazgatási per kíséerte, a bíróság döntött, a bíróság értelmében a jelölést nem, de a választást újra le kell folytatni. Azt kívánom tiszta szívemből, hogy békekességben, egymás iránti szeretetben menjen végbe az új választás, és reméljük, hogy ősszel már jelenthetjük, hogy ott is megtörtént.

Egyetlenegy szót szeretnék szólni a Zsinaton folyó törvényhozásról. A Zsinat előtt a régi törvények revíziója folyik, azt hittem, ez gyorsabban megy. A jogászok azonban meggyőztek arról, hogy új törvényt sokkal könnyebb alkotni, mint a régi törvényt átalakítani, pontosítani, módosítani. A ránk váró Zsinaton a gazdasági törvénynek, a nyugdíjtörvénynek és a választási törvénynek néhány módosítása szerepel, reméljük, hogy ezek tovább segítik a szolgálatot.

A felsorolásokban az utolsó a kormány és az egyház megállapodása. Tavaly kezdődött el ez a folyamat. Egyházi részről a tárgyalóbizottságok befejezték a munkájukat, megtörtént a lényeges dolgok rögzítése, a kormány által kiküldött bizottsággal több ízben tárgyaltunk, három minisztérium vesz részt a tárgyaláson. A magunk részéről a munkát befejeztük, most kormányzati oldalon folyik a munka. Reményeink szerint ez a munka májusra befejeződik, és még ebben az évben, akár még júniusban meg tudjuk kötni az új megállapodást. Lényeges új elemet nem tartalmaz, az elmúlt tíz-egynéhány év változásait rögzíti ez az új megállapodás. Azóta sok minden végbement a törvényhozásban is, elsősorban az ún. közfeladat-vállalás finanszírozása tekintetében, az 1 % felajánlása tekintetében, a református egyház működése, általában az egyházak működése garanciái tekintetében tartalmaz újonnan megfogalmazott elemeket. Reményeink szerint a két hét múlva tartandó Zsinaton, ha nem is a végleges szöveget, de annak a lényeges vázlatát be tudjuk majd mutatni.

Még egy: pünkösöd következik. Pünkösöd a beszéd csodája. Azt is szokták mondani, hogy pünkösöd Bábel megfordítása. Az összezavarodott nyelvű embervilág pünkösdkor azt tapasztalja, amit a pünkösdi zarándokok mondtak: hogyhogy mindannyian a magunk nyelvén halljuk, hogy az Isten nagyságos dolgairól beszélnek? Ez az evangéliumhirdetés, az Isten jó híre elhirdetésének fölülmúlhatatlan csodája. Mai pünkösdünkön igazán szerény ez a reményem, mégis égető, hogy adjon az Isten nekünk egy nyelvtisztító csodát is. Az egész nyugati civilizációban eluralkodni látszik, az, amit latinból érkező, de angolszász kifejezéssel villifikációnak neveznek. Hétfőn részt vettem a köztársasági elnök eskütételén, és igen megrendített engem is személy szerint a köztársasági elnök beszéde, aki éppen az eldurvult közbeszéd okán annak adott hangot, hogy veszélyeztetve látja mindazt, amit az elmúlt 27 évben, szabadságunk idején ez az ország elért. A sárdobálás, a gyalázkodás régi ügy. Ennél sokkal súlyosabbnak érzem azt, amit még egyszer mondom, villifikációnak neveznek. Nincsenek érvek. Indulatok sincsenek. Heves viták sincsenek, összecsapások sincsenek, csak a másik inszINUÁLÁSA, tisztességének, emberi méltóságának, hitelének, szava igazának a megkérdőjelezése. Nincs ellenérv, a másik személyét kérdőjelezzük meg, ezt nevezik villifikációnak, amikor meggyanúsítunk valakit, amikor pl. magáról beszél, és azt mondjuk: hazudik. Nem is mondjuk, állítjuk. Nem is kérdezzük, kijelentjük. Nem érvet mondunk, nem ellenérvet mondunk, nem vitában feszülünk egymásnak, nem diskurzus folyik, hogy a végén legyen konszenzus, nincs konszenzus-szándék, eleve diszcenzussal, villifikációval indul a történet. Ezt látjuk szélről-szerte Magyarországon is. Csak kívánni tudom, hogy egyházunkban ez ne jelenjen meg, ne uralkodjon el, ne hasson át bennünket. Az apostolt idézem újra meg újra: semmi rothadt beszéd a ti szátokból ki

ne származzék. Az igazság beszéde, az evangéliumi jó hír, az Isten szava nem mindig könnyű szó. Az igazság nem mindig könnyű, olykor nehezen hordozható el. Nemcsak az a helyzet, hogy mi kérdezzük, és Isten válaszol. Isten is szokott kérdezni, sokszor nagyon súlyosakat. Ajánlom Jób könyve végét mindenkinek. Úgy érzem néha, hogy elpazaroljuk és elszórjuk szabadság-időnket. Most már az egyházzól beszélek. Talán túl jól megy a sorunk. Gondoljunk az üldözött keresztyénekre. Ott aztán nincs vita, ott a Krisztus neve megvallásáért üldöztetés, börtön, halál, szájba verés jár. Élünk hálás szívvel az Istentől kapott szabadsággal, és a szabadság ne legyen a gonoszság palástja, tiszteljük meg a másikat, ha ellenérvünk van, mondjuk el, ha vitánk van, mondjuk el, ha ellenvetésünk van, mondjuk el, ha kemény, akkor kemény, de attól tartózkodjunk, hogy a másik ember hitelét, emberi tisztességét, becsületét, szavainak őszinteségét megkérdőjelezzük, őt magát személyében villifikáljuk. Az evangélium egyik lényeges vonatkozása, hogy Isten felülmúlhatatlan szeretettel hajol hozzánk. Ha jól értjük azt, amit Luther, Melancton, Kálvin, Zwingli, Bullinger és a reformátorok oly sokat hangoztattak a megigazulás kapcsán, amit megigazulásnak nevezünk, nevezetesen, hogy Jézus Krisztus érdeméért – Ő az egyetlen érdem – Isten minket, bűnösöket és elveszetteket igaznak nyilvánít, nem a magunk érdeméért – akkor élünk ezzel. Isten így hajol hozzánk Krisztusért, és csak Krisztusért igaznak tud bennünket látni. Krisztusért, és csak Krisztusért megszentel bennünket. Krisztusért, és csak Krisztusért meghív bennünket az új életre és a mennyei üdvösségre. Isten nem villifikál, hanem szanktifikál. Jövel, Szentlélek Úristen! Kívánom mindenkinek ezt a pünkösdi csodát, kívánom a boldog ígehirdetést, kívánom a fénylő arcú gyülekezeteket, kívánom, hogy konfirmandusaink hitükben megerősödvé, a gyülekezet boldog közösségében növekedjenek, kívánok mindenkinek Istentől megáldott gazdag pünkösdi ünnepet! Köszönöm, hogy meghallgattatok.

6. Az Egyházkerületi Választási Bizottság jelentése

Előterjeszti: Pintér Gyula

Határozat:

1. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés a megüresedett egyházkerületi főjegyzői tisztre kiírt választás eredményét tudomásul veszi.
2. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés 2017. június 2-i beküldési határidővel elrendeli a választás második fordulóját a két legtöbb szavazatot kapott jelöltre.

10. Intézmények 2016. évi zárszámadásai

Előterjeszti: Derzsi György

Határozat:

1. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés a számvevői jelentést tudomásul veszi.
2. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés a
 - Gyökössy Endre Református Óvoda,
 - Sylvester János Református Gimnázium, Szakközépiskola és Szakképző Intézmény, Baár-Madas Református Gimnázium Általános Iskola és Kollégium,
 - Ráday Gyűjtemény
 - DRE Konferenciatelep, Tahi
 - Ráday Felsőoktatási Diákotthon
 - Kárpát-medencei Ifjúsági Központ
 - Dunamelléki Református Egyházkerület Székháza és Konferencia Központja

- Dunamelléki Református Egyházkerület
2016. évi beszámolóit és költségvetési beszámolóit elfogadja.

9. Egyházmegyék 2017. évi költségvetései

Előterjeszti: Szabó Ferenc

Határozat:

A Dunamelléki Református Egyházkerület Közgyűlése a 8 beérkezett egyházmegyei 2017-es esztendőre szóló költségvetést jóváhagyja, teljesítéséhez Isten áldását kéri.

10. KGRE Hittudományi Kar

Előterjeszti: dr. Zsengellér József

Határozat:

1. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés elfogadja a KRE HTK dékánjának jelentését a 2016-os tanévről. Az oktatók további munkájára, a hallgatók lelkeszi szolgálatra való felkészülésére továbbra is Isten áldását kéri.

2. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés megköszöni dr. Zsengellér József dékán úr hatusztendei fáradozását, és további munkájára Isten áldását kéri.

3. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés szeretettel köszönti az újonnan megválasztott dékánt, dr. Kocsev Miklós, munkájára sok áldást kíván.

4. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés hálással köszöni dr. Horváth Erzsébet oktatói munkáját, nyugdíjas éveire Isten áldását kéri.

9

11. KGRE Tanítóképző Főiskolai Kar

Előterjeszti: dr. Szenczi Árpád

Határozat:

1. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés a 2016/2017-es tanévről szóló jelentést elfogadja.

2. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés támogatja a Károli Gáspár Református Egyetem Tanítóképző Főiskolai Karának kérését, és egyben felhívja a gyülekezetek lelkipásztorainak figyelmét a Kar 2017-es hitéleti felvételi lehetőségeire.

12. Ráday Gyűjtemény

Előterjeszti: dr. Berecz Ágnes

Határozat:

A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés elfogadja és megköszöni a Ráday Gyűjtemény 2016. évi munkajelentését.

**13. Jelentés a Budapesti Református Egyetemi és Főiskolai Gyülekezetről
a. budai oldal**

Előterjeszti: Márkus Tamás András lelkipásztor

Határozat:

A Dunamelléki Református Egyházkerület Közgyűlése elfogadja a Budapesti Református Egyetemi és Főiskolai Gyülekezet (BREFGY) tevékenységéről szóló jelentést.

**13. Jelentés a Budapesti Református Egyetemi és Főiskolai Gyülekezetről
b. pesti oldal**

Előterjeszti: Gyórfy Eszter

Határozat:

1. A Dunamelléki Református Egyházkerület Közgyűlése elfogadja a Pesti Református Egyetemi Misszió (Promissz) tevékenységéről szóló jelentést.

2. A Dunamelléki Református Egyházkerület Közgyűlése segítséget nyújt abban, hogy a Pesti Református Egyetemi Misszió (Promissz) egyetemisták által jól megközelíthető, alkalmas irodában (kisebb terem) folytathassa a tevékenységét a 2017/2018-as tanévétől.

14. Jelentés a Lelkésztovábbképző Intézetéről

Előterjeszti: Szabó Gabriella

Határozat:

A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés a jelentést elfogadja.

10

15. Egyházkerületi Székház és Konferencia-központ

Előterjeszti: Veres Sándor

Határozat:

1. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés a DRE Székháza, Mátraházi és Galvateői konferenciaközpontjainak 2016. évi munkájáról szóló jelentést elfogadja.

2. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés a Tahi „Sion hegye” konferenciaterület 2016. évi jelentését elfogadja.

16. Ráday Felsőoktatási Diákotthon

Előterjeszti: Veres Sándor

Határozat:

A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés a Ráday Felsőoktatási Diákotthonról szóló jelentést elfogadja.

17. Lelkészek többes jogviszonya

Előterjeszti: dr. Szabó István

Határozat:

A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés a Kiss Sámson Endre lelkipásztor többes jogviszonyát engedélyező egyházmegyei határozatot megerősíti.

18. Nagykőrösi ingatlan eladása

Előterjeszti: dr. Szabó István

Határozat:

A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés felhatalmazza az Elnökséget, hogy a nagykőrösi 0536/15 hrsz. alatt felvett ingatlan eladása ügyében eljárjon.

19.a. Pécsi ingatlan vásárlása szakkollégium céljára

Előterjeszti: dr. Szabó István:

Határozat:

A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés felhatalmazza az Egyházkerületi Elnökséget arra, hogy a Pécs 40416 helyrajzi számon található ingatlan megvásárlása ügyében eljárjon.

19.b. Diósdí ingatlan

Előterjeszti: dr. Szabó István:

Határozat:

A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés felhatalmazza az Egyházkerületi Elnökséget arra, hogy a diósdí ingatlan megvásárlása ügyében eljárjon.

20. Felhatalmazás lelkészi vizsgára jelentkezők ajánlására

Előterjeszti: dr. Szabó István

Határozat:

A Dunamelléki Református Egyházkerület Közgyűlése felhatalmazza az elnökséget, hogy az egységes lelkészképesítő vizsgára jelentkezőket az érintettekkel megtárgyalja és a jelentkezőket – amennyiben az egyházmegyei tanúsítványokat megkapják – az Egységes Lelkészképesítő Bizottsághoz fölterjessze.

Az Egyházkerületi Közgyűlés 2017. november 9-én tartott ülésének határozatai

14. Püspöki jelentés

Előterjeszti: dr. Szabó István

Főtiszteletű Egyházkerületi Közgyűlés!

A közgyűlés megnyitásakor felolvasott igét (János evangéliuma 21.), mint tudjuk, a csodálatos halfogás története előzi meg. És azt is tudjuk, hogy János evangéliuma 21. része az egész evangélium summáját tartalmazza. Nem közgyűlés tárgya vitába bocsátkozni azon, hogy az evangéliumnak ezt a részét függeléknek tekintsük-e, ahogy ezt sok bibliamagyarázó tartja, vagy kiegészítésnek, ahogyan ezt mások vélik. Én a magam részéről az egész evangélium, az evangéliumban leírt üdvözítéstörténet, a Jézus Krisztus valósága, és a Jézus Krisztushoz való viszonyunk summázásának tekintem. Nem függelék ez, hanem folytatás. A csodálatos halfogás történetében súlyos szavak hangzanak el. Leginkább az talál ide, amit a vízen lévő tanítványok kiáltanak az, úgymond, ismeretlen kérdésére: van-e ennivalótok? – nincsen! Igen, egész éjszaka halásztak, de nem fogtak semmit. Aztán a tanácsra kivetik a hálót, amit aztán már nem bírnak a csónakba emelni a halak sokasága miatt. Itt meg is szakíthatnánk a történetet, és mondhatnánk: így van nekünk dolgunk a mi Krisztusunkkal. Ki kell mondanunk, hogy

nincsen semmink, aztán engedelmeskednünk kell az ő szavának. Ő maga mondja ugyanis tanítványainak: nálam nélkül semmit sem cselekedhettek! Ezt egy egzegéta a szó sajátos értelmében magyarázva így értelmezi: nála nélkül a semmit cselekedszük. Krisztus nélkül a fáradság eredménye: a semmi. Krisztus nélkül az egész éjszakai halászat eredménye az, hogy nem fogtunk semmit. A hűség és a fáradozás és az igyekezet mérlegre tehető és méltánylandó, mégis ki kell mondani: önélküle csak a „semmi” a mienk. De nem szakítom meg a történetet: amikor a tanítványok a partra indulnak, már tudják, hogy ki az, aki az imént kérdezte és tanácsolta őket: az Úr az! Ám a partra érve azt találják, hogy a parázson kenyér és hal van. Vagyis amikor fáradozunk, küzdünk, kivetjük a hálót, akkor nem annak a partron álló ismeretlennek – tudjuk: Jézusnak! – halászunk. Neki van. Ő úgy várja a tanítványokat, hogy ott van a tűzön a kenyér és a hal. Nagy titok ez. Krisztusnál minden megvan. Ő nem a maga hiánya miatt kérdez bennünket, nem a maga szüksége miatt hív bennünket szolgálatra. Nála minden megvan. Azt kívánom, hogy amikor közgyűlésünk dolgait tárgyaljuk, álljunk csak bele ennek a „nincs”-nek és ennek a „minden”-nek a valóságába. Egyik oldalon ez áll: „Nem fogtunk semmit!”, a másik oldalon pedig az, hogy ott megvan minden. Így még inkább megérthetjük Üdvözítőnk titkát, Szentlelkének erejét és a szolgálatra való buzdítást. János evangéliuma 21. részében, mint jeleztem, az egész evangélium összefoglalása áll, de ez nem lezárása, hanem indítása az evangélium történetének – köztünk, mert ilyen az egész életünk a Krisztus csodája nyomán. Aztán hallanunk is kell a legradikálisabb kérdést. Mert nem az a radikális kérdés, hogy mitek van – hanem az, hogy szeretsz-e engem? Majd hallanunk kell a szolgálatra elküldő parancsot is: legeltesd az én bárányaimat! És mit törödsz a másikkal, te csak kövess engem! Mindent meghatározó módon. Ez az evangélium nagy titka.

Főtiszteletű Egyházkerületi Közgyűlés!

Bár ma jórészt a 2016. esztendőről szóló bizottsági jelentéseket fogjuk tárgyalni, mégis, 2017 vége felé járva, el kell mondanunk, hogy a mögöttünk lévő időszak az évfordulók esztendeje volt. 500, 450, 200, akár többször is, és 100 is. Október 31-én, a reformáció kezdetének 500. évfordulóján tartott állami megemlékezés után, a Sportarénából kifelé jövet elem toppant valaki, és felengedő örömmel azt mondta: na, végre, vége! Én meg azt hiszem, hogy most kezdődik, nemdebár? Mert a reformáció kezdetének 500. évfordulóját megünnepelni értelmetlen dolog, ha az emléknep derekán azt mondjuk, hogy végre vége. Ezzel nem pusztán a sokat emlegetett vezérszóra utalok (ecclesia reformata semper reformanda), és nem is arra, aminek sokan nekifeszülnek az 500. évforduló kapcsán, és megannyi reform- meg reformációs gondolattal állnak elő, hogy milyen legyen az egyház a 21. században, mi módon kell az egyháznak megújulnia stb. Jó lenne egyszer azt is megvitatni, hogy mennyi veszély lappang ezekben a hevületekben, de most inkább nézzünk bele a reformátorok igyekezetébe, célkitűzésébe és munkájába, és megértjük, hogy az ünneppel nem lezárunk valamit, hanem elkezdünk – ha hűségesek vagyunk a reformátorokhoz. Magyarországon az 500. évfordulóra való emlékezésekben, legalábbis az ország közvéleménye előtt, az állami rendezvények vitték a prímet. E helyről is köszönettel tartozunk Magyarország Kormányának, hogy a jó lefolytatás érdekében már négy esztendővel korábban emlékbizottságot állított fel. Előbb talán úgy gondoltuk, hogy ez azt jelentheti, hogy amit a magunk körében kitalálunk, elgondolunk, ünnepet, programot, megemlékezést, plakettet, szobrot, kiállítást, felújítást, kiadványt, azt mind az állam finanszírozza majd. Aztán elég hamar kijózanodtunk. A magunk ünnepeihez is kaptunk ugyan jókora segítséget, de a kormánybizottságnak inkább az volt a célja, hogy a megemlékezés-sorozattal felhívják a magyar társadalom figyelmét reánk, akik ebben az országban mégiscsak kisebbségben élünk. Október 31-én az ország egész nyilvánossága láthatta, hallhatta, és talán meg is érthette, hogy mi ennek a megemlékezésnek a lényege. Az külön kérdés, hogy a közéleti emberek ünnepi beszédei mit hordoztak? Ezt ki kellene elemezni, akár egy doktori értekezést is

lehetne ebből írni (tekintek most itt a fiatalokra). Mi a súlya, mi a mélysége, például teológiai értelemben egy kormányfő emlékbeszédének vagy bizonyosságának, egy-egy miniszter, polgármester vagy államhivatalnok beszédének? Van-e ilyen értelme ezeknek a megnyilatkozásoknak egyáltalán? Jelent-e ez nekünk valamit, vagy végigunatkoztuk ezeket a politikusok által tartott történelemórákat? S megállapítottuk, hogy nos, igen, ez a miniszter talán mégis járt hittanórára, mert nem keverte össze Zwinglit Bullingerrel? Érdemes lenne ebbe a tükörbe is beletekintenünk.

Arany Jánosról is megemlékeztünk, és most emlékezünk Tompa Mihályról, 200 esztendeje született református költőinkről; de róluk megelőlegezetten már az év elején szóltam.

És egy 100. évfordulóra is emlékezünk, legalábbis egyre mindenképpen. Az ún. Nagy Októberi Szocialista Forradalomra, amely sem nagy nem volt, sem októberi nem volt – a Gergely-kalendárium szerint novemberben történt –, szocialista sem volt, és forradalom sem volt. Ma már tudjuk, közönséges bolsevik puccs történt, német segítséggel, ami az átalakulóban lévő, ingatag Oroszországot az I. világháború végén felragadta, és 70 esztendőre vérbe, árnyékba, nyomorúságba borította. Sőt, 40 esztendőre azokat az országokat is, amelyeket a kommunista Oroszország a II. világháború után uralma alá tudott hajtani. Sőt, befertőzte az egész világot is, mert mind a mai napig vannak olyan országok, ahol ez a fajta bolsevizmus a meghatározó politikai eszme. Elég, ha Észak-Koreára, vagy Kubára gondolunk, vagy újabb változatában Venezuelára. És nemcsak a politikát fertőzte meg, hanem a közgondolkodást is. Mi, akik ebből kiszabadultunk, megrökönyödéssel fedezzük fel, hogy Nyugat-Európa filozófusainál, politikai teoretikusainál újra és újra felbukkan az, ami 100 éve nyomorba, bajba döntötte Oroszországot, és a szovjetek által bekebelezett más országokat. Szükséges erre emlékeztetni. Különösen annak fényében, hogy egyházunk sem úszta meg. Elég, ha a szolgáló egyház teológiájának nevezett valamire gondolok, ami a rendszerváltásig, úgymond, „hivatalos” teológia volt. Nem szeretném, ha mi olyan teológiát munkálnánk, amelyre a világ változásai nyomán azt kellene mondanunk, hogy hamis, elavult vagy érvénytelen.

A reformációs megemlékezésekről még annyit szeretnék megjegyezni, hogy igen hálás vagyok azért, mert ezen az évfordulón nem a gályarabos, mártírológiás megemlékezések domináltak. Természetesen, szükséges visszaemlékezni a református egyház történetének nehéz napjaira is, nem kell úgy tenni, mintha ezek nem történtek volna meg. De, ha a reformáció központi üzenetére tekintünk, akkor nekünk is abba a középpontba kell állanunk, ahol a reformátorok álltak. Ez a középpont pedig maga Jézus Krisztus. Igen, nem feledhetjük, hogy az egyháztani kérdések továbbra is nyitottak. Tudjuk, az ógyház zsinatai a legtöbb nagy teológiai kérdést megoldották, meghatározták. Ezért a reformátoroknak nem kellett vitatkozniuk a Szentháromságról, csak a Szentháromság-tagadókkal. Nem kellett vitatkozniuk Jézus Krisztus isteni természetéről, csak az ariánusokkal vagy az unitáriusokkal. És nem kellett vitatkozniuk a kegyelem természetéről. Viszont nem ment végbe – a kölcsönös meghallgatások jegyében – a vita arról, hogy mi az egyház. És ha ennek a fényében tekintünk vissza például a sákramentumok kérdésére, hamar megértjük, miért nehéz ma is szót érteni egymással. Ráadásul nem szükséges a vesztfáliai béke korába visszatérni, amikor mindegyik felekezet bezárta magát valamiféle kapszulába, és élte a maga életét. Illyés Gyula híres versében (A reformáció genfi emlékműve előtt) fájdalmasan látatja, hogy bár vasárnap délelőtt a Biblia fölött a katolikus plébános a maga szószékén, a református pap a maga szószéken eldörgedelmezi egyháza tanítása értelmében a másik fölött az ítéletet, ám a templomból kimenvén átmutatnak egymásnak, hogy 2-kor kinél lesz a ferbli. Ezt az ökumenét ne kívánjuk: Isten ígéje fölött megátkozzuk egymást, az ördög bibliája fölött meg cimborák vagyunk! Inkább hajoljunk együtt az Ige fölé,

és próbáljuk meg újra megérteni, mi a szándéka a mi üdvözítő Krisztusunknak itt, most, velünk, a 21. században.

Mindezt azért is tartom fontosnak elmondani, mert miközben mi itt Közép-Európában békét és viszonylagos nyugalmat élvezünk, mi több, a magyar Kormány anyagiakat is áldoz arra, hogy megemlékezzen a reformáció 500. évfordulójáról, mi több, támogatja az egyházakat, mi több, utat nyit nekünk olyan lehetőségek felé, amelyekről önmagunk körében csak álmodozhatnánk, aközben világszerte, jelenleg 103 országban ilyen vagy olyan módon keresztyénüldözés folyik. És ez a keresztyénüldözés szisztematikus. Nem itt-ott elcsattant pofonról, föltozlult indulatokról, civakodásról van szó, nem is polgárháborús helyzetről, amelybe belesodródott egy-egy keresztyén közösség. Ez az üldözés szisztematikus, eltökélt, következetes. Kérem lelkipásztor testvéreimet, hogy amikor a közbenjáró imádságot mondják istentiszteleteiken, a betegekért, a gyászolókért, a vigasztalásra szorulókéért, az elesettekért, az eltévelyedettekért, a keresőkért, ne feledkezzenek meg az üldözött keresztyénekért imádkozni. A Zsidókhoz írt levél mondja, hogy szabad utunk van a kegyelem királyi székéhez, alkalmas időben való segítségül – álljunk újra meg újra könyörülő Istenünk elé, hogy óvja meg üldözött keresztyén társainkat a világban! Azokat is, akikkel nem értünk egyet az úrvacsoratanban. Azokat is, akik másként beszélnek a megigazításról. Azokat is, akik másfajta egyházi rendben élnek, de Jézus Krisztus nevét vallják, az Ő nevére térdet hajtanak, és mondják: Jézus Krisztus Úr az Atya Isten dicsőségére! Nem azért szenvednek üldöztetést, mert két szín alatt úrvacsoráznak, vagy ostyával. Nem azért szenvednek üldöztetést, mert náluk nincsen presbitérium. Egyes egyedül Jézus Krisztusért szenvednek. Maga az Úr Jézus mondja, amikor tanítványait készíti szolgálatukra: ha engem üldöznek, titeket is üldözni fognak (Jn 15,20).

Európa közepén azt is látjuk, hogy mifelénk is folyik egyfajta sajátos, szisztematikus keresztyénüldözés. Igaz, ez rafináltabb, nem durva. De látjuk, hogyan igyekeznek a keresztyénséget kiszorítani a publikus térből. E törekvés szerint, ami a közbeszédbe esik, az ne legyen keresztyén, hanem a keresztyénség igazodjon hozzá az általános közbeszédhez. Európa megpróbálja eltömní azt a forrást, amely Ezékiel próféta látomása szerint a templom küszöbe alól fakad ki, kiárad a világba, és a halott tengert is meggyógyítja. Fennáll a kísértés, hogy zárkózzunk be. Be a templomfalak közé. Vagy vegyük le a keresztet és a csillagot, ne bosszantsunk senkit, ne legyünk senkinek kárára, csípi ez az emberek szemét. De tudnunk kell, hogy nem pusztán szimbólumokról van szó. A kereszt eltávolításával, a szakrális jelenlét kiiktatásával mélyebb értelem tárul fel. Éspedig az, hogy a keresztyénség nyilvános, hiszen küldetésünk van. Jézus Krisztus nem arra küldi el a tanítványokat, hogy: menjetek el, zárkózzatok be, és éljeteztek úgy, ahogy bírtok. Pünkösöd csodája éppen az, hogy kinyílik az az ajtó, amely mögött meghúzódtak a tanítványok félelmeik miatt. Pünkösöd csodája éppen az, hogy ki kell lépni. Pünkösöd áldott csodája az, hogy mindenki a maga nyelvén hallja és érti az Isten nagyságos dolgait. Erről nem mondhatunk le, mert akkor a küldetésünk lényeges körülményéről mondunk le.

Ez esztendőnk kapcsán szeretnék még szólni a tisztújításokról. Isten gazdag áldását kívánjuk a Bács-Kiskunsági Egyházmegye megválasztott és beiktatott esperesére, és ugyanúgy Isten gazdag áldását kívánjuk a Baranyai Egyházmegyében megválasztott új esperesre, akit holnap iktatunk be tisztébe, továbbá egyházkerületünk megválasztott új főjegyzőjére, aki imént tette le esküjét. Szívvel köszönöm a választási bizottságoknak, hogy igyekeztek a jó rendet fenntartani, a szabályokat megtartatni. Igen, tudom, választáskor feszültségek is tudnak támadni. De köszönöm, hogy a jelöltek tisztességgel, alázattal és szeretettel élték végig ezt a folyamatot, a másik jelöltet nem ócsárolva, magukat fölöslegesen nem nöftetve. Egy-egy jelöltnek nehéz megállni és a döntés idejét kívárni, nehéz a fülét befogni és ilyen-olyan hangokat nem meghallani, nehéz a saját óemberi indulatait elűzni. Hálás vagyok, ha egy-egy választás bé-

kességgel, testvériességgel ment végbe, hiszen nem hatalomra választunk tisztségviselőket, hanem szolgálatra. Kívánom, hogy a megválasztottak ezzel a látással és alázattal végezzék a rájuk bízottakat.

Ennek fényében kell szólnom a presbiteri tisztújításról is. Anyaszentegyházunkban hatévenként ismétlődik ez a nagy rázatás. Régen, úgy tűnik, atyáink bölcsőbbek voltak. Nem estek bele a demokráciásdi csapdájába, miszerint hatévenként mindenkinek fel kell állnia egy-egy gyülekezetben, mindenki megbízatása lejár (mintha a Szentlélek órája eszerint járna), és újra kell kezdenünk egy nagy választási folyamatot. Szerény véleményem szerint a régi rend egészségesebb volt, és jobban szolgálta a gyülekezetek békességét. Mi meg azon izgulunk, hogy ne kelljen választási ügyek kapcsán a bíróságokat összehívni, alaptalan panaszokat, sértődéseket, szurkálódásokat orvosolni. Pedig a presbitériumok tisztújítása kapcsán is szolgálatról volna szó. Hat éve Isten megkönyörült rajtunk, mert a 12 évvel ezelőtti tisztújítással ellentétben, nem kellett bíróságra vinni ügyeket. Mai nap viszont, szomorúan mondom, már tudunk arról, hogy itt-ott össze kell hívni a bíróságokat. Kicsit röstelkedem is. Hogy van az, hogy az egyházközség vezetése nem lapozta fel a törvényt, és nem a szerint járt el? Hogy van az, hogy az atyafiak itt-ott úgy gondolják, hogy nekik örök bizományuk a presbiterség? Hogy van az, hogy egy lelkipásztor úgy véli megoldani a presbitereivel való súrlódásokat, hogy, úgymond, lecsérélteti őket, akár olyan áron is, hogy csökkenteni kéri a presbitérium létszámát? (Csak aztán a végére maradjon valamiféle presbitérium!) Hogy van az, hogy egy viszonylag jelentős létszámú presbitériumba mindössze kettő és fél család fér bele? És folytathatnám a sort. Józanságot, bölcsességet, testvériességet és egyszerűséget kérek mindenkitől, még van idő!

Főtiszteletű Egyházkerületi Közgyűlés!

15

Újdonságról szeretnék beszámolni. Immár két esztendeje működik a Magyarországi Református Egyházban egy ún. esperesi kollégium. Csak csodálni tudom, hogy a négy egyházkerület esperesei a korábbi időszakot jellemző, időnként viszálykodással is leírható feszültségeket egy csapásra félretették, időről-időre találkoznak, hogy segítsék Zsinatunkban a törvényhozást, hogy megtárgyalják a közös ügyeket, hogy együtt lássák egész magyar református egyházunkat. Tudjuk, az esperesek hordozzák a legnagyobb terheket. A püspöknek könnyű, elmegy, beiktat, felszentel, prédikál, elfogyasztja a szeretetvendégségeken a finomságokat, aztán hazamegy. Időnként egybehívhatja az espereseket, és számon kéri őket, hogy mi zajlik az egyházmegegyekben. Az esperesek hordozzák a terheket. De azzal, hogy ezen fölül még országosan segítik és támogatják egymást, számomra is olyan dimenziók nyíltak meg, hogy csak jó reménységgel tudok lenni.

Főtiszteletű Egyházkerületi Közgyűlés!

Közgyűlésünk során a bizottságok jelentéseit fogjuk megtárgyalni. Nem akarok most mind-egyikre reflektálni, majd a maga rendjén érdemes lesz alaposabb vitára sort keríteni. Most csupán megelőlegezetten szeretnék néhány bizottsági jelentéshez hozzászólni. A tanulmányi bizottság jelentése több nehéz kérdéstről szól, én most csak arra szeretnék kitérni, ami a Zsinat elé is kerül. Értesültünk arról, hogy a nyár folyamán Lipcsében a Református Egyházak Közössége csatlakozott a megigazulástanról szóló római katolikus-evangélikus közös nyilatkozathoz. E tárgyban csipős leveleket kaptam lelkipásztoroktól, azt firtatva, hogy ugyan ki tartalmazott fel arra, hogy én ezt aláírjam, vagy kik voltak ott a református egyház részéről hivatalosan, akik aláírták volna, és egyáltalán, hogy van ez az egész?! A Magyarországi Református Egyház ezen a találkozón hivatalosan nem képviseltette magát. Én sem voltam ott. Közü-

lünk senki nem írta alá. Továbbá, nem a Református Világszövetség Nagygyűlése döntött így, hanem a Református Egyházak Világközössége. Hat évvel ezelőtt ugyanis megszűnt a Református Világszövetség, átalakult Közösséggé. Ennek egyik, igen furcsa szabálya az, hogy ilyen jellegű egyházdiplomáciai kérdésekben az elnöksége határoz. Az elnökség szándékait kiküldik a tagegyházaknak véleményezésre, s ha akarják, helyeselhetik. Így a mi egyházunk is megkapta ezt a szándéknyilatkozatot. Ezt a Zsinat teológiai bizottsága megvizsgálta, elaborátumot készített, amelyet megküldtük a Világközösség elnökségének. Ebben fenntartásainkat és aggályainkat jeleztük. Más európai református egyházak is jelezték fenntartásaikat. A válasz az volt, hogy az elnökség a csatlakozási dokumentumot alá fogja írni, aztán a maga egyházában ki-ki kezdjen vele, amit akar. Most tehát így áll a történet, ami inkább egyházdiplomáciai kérdés. Még egyszer szeretném kijelenteni, senki nem hatalmazott fel bennünket aláírásra, és nem is írtuk alá, és nem is voltunk ott. Mindazáltal egy félreértést tisztáznunk kell. A római katolikus egyház és az evangélikus egyház közös nyilatkozata a szó szigorú értelmében véve nem megegyezés. Szó sincs arról, hogy Róma és a lutheránus egyház pontról pontra megegyezett volna a megigazulástanban. A dokumentum felsorolja azokat a tételeket, amelyekben egyetértés van, és volt már a 16. sz. folyamán is. Aztán felsorolják azokat a területeket, ahol nézetkülönbség és vita van. Amiben megegyeztek, az az, hogy újra nyitják az ezekről folyó beszélgetést. Tehát ezt a 16. századi vitát újra lehet nyitni. Meglehet, talán ugyanaz lesz az eredménye, mint egykor. Nem tudom. De azt állítani (ennyiben hadd védjem meg a lutheránusokat), hogy összecimboráltak volna a pápásokkal, és most belerángattak bennünket, reformátusokat is, és mi soha többet nem taníthatjuk azt, hogy érdemeink és cselekedeteink nélkül, egyedül az Úr Jézus Krisztus áldozati haláláért igazulunk meg, és ezért ki kell dobnunk a Heidelbergi Kátét, meg az új fordításban elfogadott II. Helvét Hitvallást, nos, erről nincsen szó. Aki ezt sugallja, háttal ült a moziban, kérem, forduljon meg!

16

A kerületi tanulmányi bizottság egy másik nehéz kérdést is jelez, amelynek az orvoslatát még nem nagyon látjuk. Zsinatunk tervbe vette, hogy énekeskönyvünket kiegészíti új énekekkel. Ezt a munkát próbáltuk annak idején a Dunamelléki Énekfűzetekkel is megsegíteni. Ennek kapcsán felvetődött, hogy nem kellene-e liturgiánkat is megújítani? Sajnos, féltő, hogy a jó szándékú felvetés kapcsán az fog történni, ami az evangélikus egyház liturgia-reformja kapcsán végbement. Önként jelentkező, úgynevezett próba-gyülekezeteket jelöltek ki az új liturgia tapasztalatait összegyűjtendő. Amikor aztán véget ért a próbaidőszak, a legrosszabb döntést hozták: mindenki azt csinál, amit akar. Nem szeretném, ha egyházunkban így történe. Ámbár csodálkozom, máris miféle ámulatos liturgiák zengedeznek a mi református egyházunkban. Vannak lelkipásztorok, akik a semper reformare elv alapján éppen akkor teszik le a palástot, amikor felmennek a szószékre, vagy amerikai evangélisták stílusára fel-alá sétálgatnak az úrasztala körül, és szerintük ez az egyház reformja. Ha pedig szólni mer nekik valaki, megsértődnek. A II. Helvét Hitvallás értelmében vannak az egyház életében közömbös dolgok. Például az öltözet is az, meg az is, hogy hány órakor kezdődik az istentisztelet, vagy, hogy magas pulpitusról prédikál-e a lelkész és így tovább. A baj ott kezdődik, amikor valaki a közömbös dolgokból fontos dolgot csinál, és azt hiszi, hogy a közömbös dolgok erőltetésével fogja az anyaszentegyházat megújítani. A református egyház közössége identitás-közösség is. Jó lenne, hogyha valaki a Székelyföldről, a Délvidékről, vagy a Felvidékről érkezik egy dunamelléki templomba, többé-kevésbé református közösségben érezné magát.

A gazdálkodási jelentéshez annyit szeretnék hozzáfűzni, hogy a Zsinat gazdasági törvénye, éppen az esperesi kollégium jóvoltából, kedvező értelemben módosult. Az egyszerűen gazdálkodó gyülekezeteket nem terheli az, amit egy multinacionális cégnél kell elvárni. De ezzel megnőtt a gyülekezetek gazdálkodási felelőssége. Ezt kívánjuk segíteni azzal, hogy az Ariadne könyvelő-, iktató- és nyilvántartó programot frissítettük, ezeket a gyülekezetekbe

kitelepítettük, immár digitális úton is el lehet küldeni az egyházmegyékhez a jelentést. Éljük vele! Nem szükséges egy brazil őserdőt kipusztítani azért, hogy például a budahegyvidéki egyházközség jelentései papiroson érkezzenek az egyházmegyéhez. Ugyanakkor szeretném jelezni azt, hogy ősi tapasztalataink szerint semmilyen törvény nem veszi elejét annak, ha valaki vissza akar élni a törvénnyel. Figyelmeztetőleg mondom, és kérem a gondnokokat, a presbitereket, akik az egyházközségek gazdasági életének elsőrendű felelősei, és persze, a lelkipásztorokat is, figyeljenek oda erre! Néha megdöbbenünk, amikor némelyek elszántságát látjuk, ahogyan ügyeskednek. Ha csak a tizede erőt fordítaná egy-egy gondnok, egy-egy presbitérium, egy-egy lelkipásztor arra, hogy megmentsen egy lelket, ahelyett, hogy ügyeskedve titkolja bevételét az egyházmegye előtt, bizony, már a mennyek országában lennénk. Amikor arról olvasok egy esperesi jelentésben, hogy a lelkipásztor és a gondnok vállvetve adományok könyvelni el az egyházfenntartói járulékot, hogy aztán az egyházmegye kisebb közalapot rójon ki a gyülekezetre, széttárom a kezem, nem is értem! De nincs már mód efféle cinkosságra, egyházas szemérmességre, nem lehet többé arra számítani, hogy majd az egyházmegye, meg a kerület, meg a közegyház palástot borít az efféle ügyeskedésekre, mondván: csak meg ne tudja a világ. Már rég tudja a világ! A Krisztus ellenségének, az Antikrisztusnak az az egyik legbevettebb módszere, hogy rávesz a bűnre, aztán bevádol. Nem elég a szívünket tisztán tartani, a kezünket is tisztán kell tartani.

Súlyos terhek nehezedenek ránk, óriási felelősség, hiszen nemcsak a magunk kis pénzével ügyeskedünk, hanem közpénzekkel is bánunk. Most, októberben írtuk alá Magyarország Kormányával a református egyház és a Kormány megállapodását, ennek értelmében Magyarország Kormánya a közoktatásban, a szociális szférában, a közgyógyászatban, a börtönpasztorációban, a kórházi lelkigondozásban, a diaszpóraszolgálatban bíz reánk közpénzeket. És az nem a mi pénzünk, hanem azoknak a pénze, akikre állandóan hivatkozunk, az adófizető magyar állampolgárok pénze, akik a Kormányon keresztül óvodát és egyetemet, szociális ellátást és idősek gondozását bíznak ránk. Álljatok ellen a kísértésnek, álljatok ellen a Kísértőnek!

A médiáról is szeretnék szólni. Mediatizált világban élünk. Ezt előbb-utóbb minden lelkipásztor átéli, mindegy, milyen helyzetben van. Ma már ott tartunk, hogy ha nincs mikrofon a szószéken, akkor nem is tudunk istentiszteletet tartani. Számomra ez a szimbóluma az egésznek. Az internet jóvoltából pedig sokan bekapcsolódtak a közösségi médiába, mindenféle fórumok alakulnak, mindenféle jó és kevésbé jó kedvezményezéssel, és ezeken a fórumokon moderátorok uralkodnak. Szeretném a figyelmet felhívni arra, hogy a közösségi média nem azt jelenti, hogy hárman-négyen barátilag körbeülünk egy asztalt, és megvitatjuk a dolgainkat. A közösségi média színpad is. A tisztességtelen beszéd, a becstelen eljárás megengedhetetlen az egyház képviselői, lelkipásztorai, presbiterei körében. Márpedig ami felkerül a világhálóra, az ott is marad. Hiába szünteti meg valaki a maga kis aljas hozzászólását, hiába jelzi, hogy ő nem is úgy gondolta, a korábbi szavai is ott maradnak. Bölcsnek és megfontoltnak kell lenni. Néha pedig azt látom, hogy a lelkipásztoraink némelyike internetfüggésben szenved. Olyan ez, mint az alkoholfüggés, meg a gyógyszerfüggés, meg a pénzügyi függés, meg a szexfüggés. Ha nekem egy lelkipásztor vasárnap 10 óra 5 perckor ad fel egy levelet Messengeren, csak roppantul csodálkozom, hiszen 10 órakor kezdődik az istentisztelet. Netán a szószéken, derekas ének alatt küldött még gyorsan a püspöknek valamit? Olykor azt látom közösségi médiaoldalon, hogy lelkipásztorok reggel 9-től másnap reggel 9-ig folyamatosan válaszolgatnak, levelezgetnek, kommentelnek. Igen, mediatizált világban élünk, számtalan eszköz révén van módunk információ, gondolatot, üzenetet, hírt továbbítani. Tudjuk, 500 éve a könyvnyomtatás nélkül el sem indult volna a reformáció. A kommunikáció eszközei fontosak. De csak eszközök. Ne legyetek az eszközök rabszolgái! Itt jelzem, nagy elhatározásunk, hogy az evangélikus egy-

házzal rádiót indítunk egy teljes budapesti frekvencián, hosszú előkészítés után sem látszik megvalósulni. Erről nem mondtunk le, de a jelenlegi tárgyalások megrekedtek, a felajánlott lehetőségek kedvezőtlenek. Viszont bátorítok mindenkit a helyi, gyülekezeti kommunikációra. Gyülekezeti honlap, körlevelek, nyomtatványok, építés, bátorítás buzdítás. Éljetek ezekkel!

Még a missziói bizottság jelentéséről szeretnék szólni. Ebből is a gyülekezetplántálást szeretném kiemelni. Most 16 helyen folytatunk gyülekezetplántálást. Nem könnyű munka. Kérek mindenkit, ne gondolja, hogy lelkipásztoraink, akik ezt a munkát végzik, valami elkényeztetett helyzetben lennének. Talán ők vannak a legnehezebb helyzetben, hiszen nem szervezett gyülekezetbe érkeznek, kialakult szervezetek közé, hanem minden felelősség rajtuk van, nekik kell újra és újra kivetni a hálót. Minden támogatást megérdemelnek. Sokszor elmondtam már, hogy a gyülekezetplántálás egyházunk régi adóssága. Annak idején Andorka Rudolf mutatta ki, hogy Magyarországon az 1940-es évek végétől egészen a legutóbbi évtizedig a lakosság kétötöde költözött, keletről nyugatra, délről középre. Az lehet, hogy a két világháború között még működött az a rend, hogy ha valaki elköltözött egy faluból városba, a lelkipásztora értesítette az illetékes lelkipásztort erről. De ez a jó rend már az 1980-as években felbomlott. Ma pedig egyszerűen követhetetlen a belső migráció. Csak azt lehet tenni, hogy odamegyünk, ahol az emberek élnek, és ott szervezünk gyülekezetet. Ugyanakkor a missziói jelentés egészen nyíltan beszél arról is, és ez is missziói kérdés, hogy tisztáznunk kell, melyek a gondozásra szoruló gyülekezeteink. Van itt egy fogalmi anarchia. Talán 100-150 éve alkották meg a missziói gyülekezet kategóriáját. Ez pontosan azt jelentette, hogy egy-egy gyülekezet, amelyik még nem gyökeresedett be, nem erősödött meg, közegyházi, missziói támogatást kapott. Ma pedig a gondozásra szoruló gyülekezeteket is missziói gyülekezetnek nevezünk, holott inkább sorvadás tapasztalunk. Az egész településen. Nemrégiben Somogyban jártam egy faluban, ahol egy 600 férőhelyes, gyönyörű, fehér falú templomot újtottak fel sok-sok millió forintért. Ennek a falunak ma 180 lakosa van, és a szociológusok szerint tíz év múlva nem lesz lakosa. Ez nem missziói gyülekezet. Ez gondozásra szoruló gyülekezet. Javasolni fogjuk a Zsinaton, hogy vezessük be az egyházalkotmányban az ilyen értelmű meghatározást, de ehhez tudatformálódásra is szükségünk van: a misszió plántálás, a misszió a növekedés reményében történik – a gondozás más kategória. Ott segíteni kell, ott oda kell állni, ott az utolsó lehetünkig hűségessnek kell maradni, olyan társadalmi körülmények között, amelyek rajtunk kívül esnek.

A hitoktatásról is szeretnék szólni, amelyről nemcsak a missziói jelentés szól, hanem a katechetikai jelentés is részletesen beszámol. Az országos összesítés szerint mintegy 154 000 gyermek jár református hittanra (fakultatív, gyülekezeti vagy kötelezően választott hittan). Az előrejelzések szerint ez a szám még növekedni fog, aztán majd lesz csökkenés, főleg azért, mert kevesebb és kevesebb gyermek született és iratkozik be az általános iskolába. De a mostani növekmény a tavalyihoz képest is minden módon növekmény, és ez azt bizonyítja, hogy annyira kiváló hitoktatást végzünk, hogy egyre többen akarnak erre beiratkozni. Igen, most még van ilyen általános tendencia. Mindenesetre jogosan jegyzi meg mind a két jelentés, hogy gyümölcsöt is remélnénk ettől. Ha nem mást, teszem hozzá én magam, legalább a preparatio evangelica gyümölcsét, amely ugyan a reformátorok szerint kétértelmű meghatározás, de van ilyen. Az evangélium meghallására, és befogadására fel lehet készíteni. A magvetés előtt a szántóföldet meg kell szántani. A befogadás fogalmi rendszerét, kulturális feltételeit fel kell építeni. Kívánom tiszta szívemből, hogy ezen a területen bővüljünk, akár létszámban is. De leginkább azt kívánom, hogy az elmúlt tíz-tizenöt évnek ez a nagy terhe némiképpen lekerüljön a lelkipásztorokról. Mert a lelkipásztorok végezték és végzik ezt a munkát. Ezzel a megállapítással egyetlen hitoktató, hittantanár érdemét nem kívánom elvitatni, egyszerűen a statisztika

tikákat nézem. Ma is így van még, 80 %-ban a lelkipásztorok végzik a hitoktatást. Köszönjük meg nekik azt, hogy 154 000 gyerek van hittanra beíratva. Ez már eredmény. Ez már valami, hogy 2017-ben nem azt mondják a szülők és a családok, hogy ja, hát a csuhásokhoz nem íratjuk be a gyerekeinket! Ha akarom, akkor ez sikertörténet. De kudarccá válhat, ha továbbra is a lelkipásztorokat terheljük ezzel. Ezért lelkipásztorokat, gondnokokat, presbitereket, közgyűlésünk tagjait, a bizottsági előadókat, mindenkit buzdítok, ösztökélek és sürgetek is: építsük fel azt a katechéta-, hitoktató-hálózatot, amely – így mondom, mert most ez a helyzet – tehermentesíti a lelkipásztorokat, hogy tudjanak családot látogatni, igehirdetésre készülni, jegyesoktatást, keresztlői felkészítést végezni. Ne azzal teljen a lelkipásztor élete, hogy 25 órát eltölt az iskolában hitoktatással, utána meg pattogatja a presbitérium, hogy még mi mindent végezzen el. Sok esetben ezért omlik össze lelkipásztorok családi élete. Segítsünk rajtuk hitoktatók beállításával, máskülönben ez a szép történet a visszájára fordulhat és akkor nem Isten országát építjük, és nem az anyaszentegyházat erősítjük, és nem a jövő nemzedéket szolgáljuk, hanem önmagunk kárára buzgólkodunk.

Végül – szokás szerint – emlékezzünk meg azokról a lelkipásztorokról, akik az előző őszi közgyűlés óta mentek közülünk nyugdíjba, illetve akik a tavaly őszi közgyűlés óta mentek el a minden élők útján.

A 2016. novemberi közgyűlés óta nyugalomba vonult lelkipásztorok:

Kovács János (Vejtő-Zaláta, 2016. december 1.), Gurbán Sándor (Ráday Gyűjtemény, 2017. július 1.), Csontos József György (Dabas, 2017. augusztus 1.), Köő László (Nagydobsza, 2017. szeptember 1.)

Köszönjük minden szolgálatukat, Isten adjon áldott pihenést!

19

A 2016. novemberi közgyűlés óta elhunyt lelkipásztorok:

Hegedűs Béla (Tiszakécske, 2016. november 30.), dr. Szabó Andor (Hencida, 2017. január 20.), Soós László (Zsinati Iroda, 2017. január 31.), Cseri Kálmán (Bp-Pasarét, 2017. február 13.), Szabó Péter (Cece, 2017. március 25.), Soós Mihály (Bécs, 2017. április 21.), dr. Herczeg Pál (teol. professzor, 2017. április 24.), Szombathy Gyula (Bp-Rákosliget, 2017. április 28.), Nagy Gyula (Biharkeresztes, 2017. május 27.), Gacsályi József (Bisse, 2017. július 7.), Császár Bíróné Bóka Emese Ildikó (2017. július 31.), Rainer Ferencné (Nagysáp, 2017. augusztus 7.)

Hálával emlékezünk rájuk a boldog feltámadás reménye alatt!

6. Bán Béla bács-kiskunsági esperessé, Győrfi Bálint baranyai esperessé választása

Előterjeszti: dr. Szabó István

Határozat:

1. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés **Bán Béla György** bajai lelkipásztor bács-kiskunsági esperessé történt megválasztását tudomásul veszi, és mint esperest alkotótájjai közé fogadja. Életére és minden szolgálatára Isten áldását kéri.

2. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés **Győrfi Bálint** zengővárkonyi lelkipásztor baranyai esperessé történt megválasztását tudomásul veszi, és mint esperest alkotótájjai közé fogadja. Életére és minden szolgálatára Isten áldását kéri.

8. A választás eredményének megerősítése

Előterjeszti: dr. Szabó István

Határozat:

A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés a Választási Bizottság által megállapított eredmény alapján **Szabó Ferencet** a Dunamelléki Református Egyházkerület lelkészi főjegyzői tisztére megválasztottnak jelenti ki. Szolgálatára Isten gazdag áldását kéri.

9. A megválasztott tisztségviselő eskütétele

Előterjeszti: dr. Szabó István

Határozat:

A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés megállapítja, hogy **Szabó Ferenc** egyházkerületi lelkészi főjegyző az esküt letette. Életére, szolgálatára Isten áldását kéri.

10. A lelkészek felszentelésének szabályozása

Előterjeszti: Szabó Ferenc

Határozat:

1. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés úgy határoz, hogy a lelkészek felszenteléséről 2010. november 12-én elfogadott 46. sz. határozatát hatályon kívül helyezi.

2. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés megbízza az esperesi kart, hogy a felszentelés rendjét a lelkészekről szóló egyházkerületi szabályrendeletbe foglalja bele. A szöveg tervezetét jóváhagyásra terjessze a közgyűlés 2018. évi tavaszi ülése elé!

20

11. Lelkipásztorok eskütétele és oklevelek átadása

Előterjeszti: Szabó Ferenc

Határozat:

1. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés megállapítja, hogy Balogh Dávid, Csikai Attila, Dominiák Zsolt Ádám, Düh Klaudia, Gunyits Ottó Károly, Horváth Dániel Csaba, Horváth Evelin, Horváth Tünde, Kertészné Bikki Boglárka, Kéri Ákos Balázs, Kiss-Takács Nóra, Korsós Tamás, Koncz Hunor Attila, Lugosi Lili, Máté-Hunyadi Alexandra, Nagy Ilona Henrietta, Papp Szilvia, Pető Gergő, Péntek Dániel Gábor, Pintérmé Tóth Ágnes, Sinkovics Richárd, Szász Lajos, Székely Tamás, Tavasz Kristóf, Tóth Róbert, Zsemberi-Szigyártó Éva a lelkészi esküt letette, a lelkészi oklevelet átvette.

12. Lelkészszentelésre bocsátásukat kérőkről jelentés

Előterjeszti: Szabó Ferenc

Határozat:

A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés a harmincnégy lelkész kérelmét elfogadja. A lelkészszentelés időpontját a mai napon, november 9-én, 18.00 órára tűzi ki, a Kálvin téri templomban.

13. Jelentés a 2016. november 10-i lelkézszentelésről

Előterjeszti: Szabó Ferenc

Határozat:

1. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés a 2016. november 10-én tartott lelkézszentelésről elhangzott jelentést tudomásul veszi. A felszentelt lelkészek életére, szolgálataira Isten áldását kéri.
2. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés köszönetét fejezi ki a Budapest-Kálvin téri Egyházközségnek a lelkézszenteléshez nyújtott segítségért.

15. Püspöki jelentéshez fűződő határozatok

Előterjeszti: Szabó Ferenc

1. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés a püspöki jelentés elfogadja.
2. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés a nyugdíjba vonult lelkészekre is Isten gazdag áldását kéri, áldott pihenést kíván nekik!
3. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés az elmúlt évben elhunyt szolgatársakról megemlékezik, a gyászolóknak Isten vigasztalását kéri!

16. Előterjesztés pedagógus kitüntetésekre

Előterjeszti: Hörcsök Imre

Határozat:

A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés az előterjesztést elfogadja.

18. Missziói jelentés

Előterjeszti: Böttger Antal

Határozat:

1. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés hálát ad Istennek a tavalyi évben elvégzett missziói munkáért, és köszönetét fejezi ki a szolgálatban hűséges lelkipászoroknak, munkatársaknak, tudva, hogy mindenért „Egyedül Istené a Dicsőség”!
2. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés elfogadja a 2016. évről szóló missziói jelentést.

19. Tanulmányi jelentés

Előterjeszti: dr. Szűcs Ferenc

Határozat:

1. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés a tanulmányi jelentést elfogadja.
2. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés megerősíti azt a tavalyi határozatát, hogy szervezettebben kell videóra rögzíteni és közkinccsé tenni az arra alkalmas teológiai előadásokat.

3. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés úgy határoz, hogy a gyülekezeti tanítás és presbiterképzés ügyét a tanulmányi jelentések részévé kell tenni.
4. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés úgy határoz, hogy könyvajánlások helyett a parókiális műhely (könyvtár, szakkönyvtár) helyzetéről és fejlesztéséről kell jelentést tenni. (A tanulmányi jelentésben akkor is szerepeljen, ha az a sajtó jelentésben már szerepelt).
5. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés felhívja a figyelmet a továbbképző alkalmak komolyan vételére, a lelkeszi kiskörök működésének egyházmegyei ellenőrzésére, a megyei konferenciák évenkénti megrendezésére.
6. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés javasolja a kerületi konferenciáknak és egyben a Zsinatnak, hogy foglalkozzanak a Reformátusok Világközössége által aláírt nyilatkozattal. Kéri a kebelbeli testületeket, hogy a zsinati bizottságok által megvitatásra szánt anyagokat (liturgia, énekeskönyv) beszéljék meg és a hozzászólásokat juttassák el a kibocsátó testületekhez.

20. Iskolaügyi jelentés

Előterjeszti: Hörsök Imre

Határozat:

1. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés az iskolaügyi jelentést elfogadja.
2. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés a pedagógusok elismerésére a közgyűlés által létrehozott díjakat az idén az alábbi pedagógusoknak és nevelőtestületnek adományozza:
Lorántffy Zsuzsanna-díjban részesíti:
dr. Bibó Istvánt, a budapesti Sylvester János Református Gimnázium és Szakgimnázium egykori igazgatóját.
Benda Kálmán-díjban részesíti:
Kovács Évát a Pécsi Református Kollégium matematika-fizika szakos tanárát, egykori főigazgatóját.
Soli Deo Gloria Díjban részesíti:
Benkő István Református Általános Iskola és Gimnázium nevelőtestületét.
3. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés az Egyházmegyei Iskolaügyi jelentéseket elfogadja.
4. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés kéri az egyházmegyei iskolaügyi előadókat, hogy az iskolaügyi jelentések elkészítésénél az iskolaügyi bizottság által elkészített szempontsort használja a terjedelmesség elkerülése érdekében. (A szempontsort az iskolaügyi bizottság az érintet személyek részére már eljuttatta, melyet a 2017. évi beszámolóhoz kérünk alkalmazni.)
5. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés örömmel állapítja meg, hogy a TOP 100 középiskolákat rangsoroló kiadvány szempontrendszer szerint három Dunamelléki Református Gimnázium is szerepel az első 100 között a rangsorban. Ezen belül:
Baár-Madas Református Gimnázium, Általános Iskola és Kollégium 38. hely
Szentendrei Református Gimnázium 76. hely
Gödöllői Református Líceum Gimnáziuma és Kollégiuma 84. hely
6. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés köszönetet mond az egyházkerületben működő nevelési-oktatási intézmények fenntartóinak, pedagógusainak, alkalmazottainak, diákjainak a

Reformáció 500. évfordulójának méltó megünnepléséért és kerületünk további munkájára Isten gazdag áldását kéri.

21. Diakóniai jelentés

Előterjeszti: Derencsényi Zsuzsanna

Határozat:

1. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés elfogadja a diakóniai és patronálási jelentést.
2. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés megköszöni a gyülekezetek anyagi áldozatvállalását, a határon innen és túlra juttatott adományokat, a rászoruló embereknek nyújtott testi-lelki segítséget, a diakóniában munkálkodó testvérek hűségét.
3. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés tisztelettel kéri az Egyházkerületi Elnökséget arra, vizsgálja meg, hol van jogosultsága és fedezete a kórház-lelkész szolgálatának vagy a diakónus tisztség betöltésének.
4. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés a gyülekezetek figyelmébe ajánlja, hogy a Szeretethíd 2018-ban lesz tíz esztendő. Ez a jubileum alkalom lehet a gyülekezeteken kívüliek megszólítására és a gyülekezetekbe integrálásra.

22. Gyűjteményi jelentés

Előterjeszti: dr. Fogarasi Zsuzsa

Határozat:

1. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés a jelentést elfogadja.
2. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés megköszöni a jelentést beküldő egyházmegyei előadók munkáját.
3. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés buzdítja kebelbeli gyülekezeteit, hogy vegyék igénybe a Ráday Múzeum tanácsadó, restauráló szolgáltatásait.
4. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés buzdítja az egyházmegyéket és az egyházközségeket, hogy iratanyagukat helyezték el valamely, azt befogadni képes levéltárunkba.
5. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés felhívja az egyházközségek, egyházmegyék vezetőinek figyelmét arra, hogy súlyosan helytelen, Szabályrendeletbe ütköző az a gyakorlat, hogy egyházi iratokat, tárgyakat, klenódiákat állami gyűjteményekben helyeznek letétbe, vagy el/átadják azokat anélkül, hogy erről az egyházmegyei, egyházkerületi gyűjteményi előadókkal egyeztetnének, illetve az elővásárlási jog jogosultjait értesítették volna. *(vö: Szabályrendelet II. 1. 7§ és III. 24-28 §)*
6. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés a Szabályrendelet jelentéstételi kötelezettséget leíró és fogalmi pontosítást igénylő szakaszainak kapcsán egyeztetésre kéri a gyűjteményi előadót a Zsinat Gyűjteményi Tanácsának Elnökével.

7. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés örömet fejez ki, hogy a Károli Gáspár Egyetem Károli Emlékérmét 2017 őszén dr. Berecz Ágnesnek és a Ráday Gyűjtemény közösségének ítelték.

8. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés felhívja a gyülekezeteket gyűjteményi adatszolgáltatásra, különös tekintettel a 2017. jubileumi év alkalmából készítettettnéklendiumokra vonatkozóan.

23. Építési jelentés

Előterjeszti: Szabó Ferenc

Határozat:

1. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés a jelentést elfogadja.
2. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés hálát ad Isten gondviselő kegyelméért, hogy a 2016. esztendőben is volt lehetőség építkezésre, felújításra Egyházközségeinkben.
3. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés bölcs és megfontolt döntést kér minden Egyházközségtől az építkezés, felújítás megkezdése előtt, hogy erején túl ne kezdje azt el!

24. Számvizsgáló jelentése

Előterjeszti: Derzsi György

Határozat:

1. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés a jelentést tudomásul veszi.
2. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés felkéri az egyházmegyék elnökségeit, hogy vizsgálják meg a területükön lévő szervezetek, intézmények gazdálkodási szabályainak meglétét. Gondoskodjanak az e területen dolgozók, felelősök szakmai továbbképzéséről, az egységes szakmai elvárások kialakítása érdekében.
3. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés felkéri az Egyházkerület Elnökségét, Gazdasági Bizottságát, hogy a gazdálkodás szabályszerűsége, szabályozottsága érdekében járjon el.
4. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés megköszöni az egyházmegyei és egyházközségi pénztárosok, könyvelők és számvetők áldozatos munkáját.

25. Katechetikai jelentés

Előterjeszti: Lenkeyné Teleki Mária

Határozat:

1. A Dunamelléki Református Egyházkerület Közgyűlése a jelentést elfogadja.
2. A Dunamelléki Református Egyházkerület Közgyűlése kéri az illetékeseket, hogy az egységes óradíjak ügyét vizsgálják meg, és tegyenek lépéseket, hogy a hitoktatói óradíjak között ne legyen különbség.

3. A Dunamelléki Református Egyházkerület Közgyűlése kéri, hogy a vizitációs jegyzőkönyv katechetikai részébe kerüljön vissza a gyermek istentiszteletekre vonatkozó jelentés. Továbbá jelenjen meg a kérdőív fejlécében, hogy a református intézmények csoportjai nem itt jelentendők.

4. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlése kéri, hogy a már elindult gyülekezeti gyerekmunkásképzés megszervezésének legyen felelőse.

26. Egyházzenei jelentés

Előterjeszti: Vizi István

Határozat:

1. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés a jelentést elfogadja.

2. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés megköszöni a gyülekezetekben szolgáló kántorok, kórusvezetők fáradozását, az énekkarok szolgálatát, a kántorképző tanfolyamok áldozatos munkáját.

3. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés felhívja a gyülekezetek figyelmét az istentiszteletekhez kapcsolódó rendszeres énektanításra.

27. Média-informatika és sajtójelentés

Előterjeszti: Váradi Péter

Határozat:

1. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés elfogadja a jelentést!

2. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés megköszöni a lelkipásztoroknak, családtagjaiknak, presbitereknek, gyülekezeti munkásoknak a 2016. évi sajtó-, iratterjesztési szolgálatot.

3. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés buzdítja a gyülekezeteket, hogy a felkínált sajtó megjelenési lehetőségeket bölcsen használják ki.

4. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés újból elrendeli a KARAKTER magazin lapszámának felülvizsgálatát, aminek következménye lehet, hogy szélesebb körben tudjuk terjeszteni az újságot.

5. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés megkéri az Északpesti Református Egyházmegye elnökségét, hogy a megyei jelentésben hivatkozott online adatbekerés tapasztalatait ismertesse meg a többi megyei elnökséggel, hogy a jó gyakorlatok alkalmazhatók lehessenek kerületünkben.

29. Lelkészi képesítések hatályban tartása

Előterjeszti: Szabó Ferenc

Határozat:

1. **Horváth Ákos** lelkipásztor lelkészi képesítését – a felterjesztő egyházmegye javaslata alapján – a Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés 2022. november 30-ig hatályban tartja.

2. **Bogyó Judit** lelkipásztor lelkészi képesítését – a felterjesztő egyházmegye javaslata alapján – a Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés 2022. november 30-ig hatályban tartja.
3. **Dányi Zoltán** lelkipásztor lelkészi képesítését – a felterjesztő egyházmegye javaslata alapján – a Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés 2022. november 30-ig hatályban tartja.
4. **Juhász Ferencné Müller Nikoletta** lelkipásztor lelkészi képesítésének ügyét a Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés visszautalja a felterjesztő Északpesti Egyházmegyéhez.
5. **Dr. Molnár Sándor Károly** lelkipásztor lelkészi képesítését – a felterjesztő egyházmegye javaslata alapján – a Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés 2022. november 30-ig hatályban tartja.
6. **Ruzsa-Nagy Zoltán** lelkipásztor lelkészi képesítését – a felterjesztő egyházmegye javaslata alapján – a Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés 2022. november 30-ig hatályban tartja.
7. **Sebestényné Jáger Orsolya** lelkipásztor lelkészi képesítését – a felterjesztő egyházmegye javaslata alapján – a Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés 2022. november 30-ig hatályban tartja.
8. **Fazekas János Gábor** lelkipásztor lelkészi képesítését – a felterjesztő egyházmegye javaslata alapján – a Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés 2022. november 30-ig hatályban tartja.
9. **Kirsch Attila Levente** lelkipásztor lelkészi képesítését – a felterjesztő egyházmegye javaslata alapján – a Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés 2022. november 30-ig hatályban tartja.
10. **Pap András** lelkipásztor lelkészi képesítését – a felterjesztő egyházmegye javaslata alapján – a Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés 2022. november 30-ig hatályban tartja.

30. Lelkészek többes jogviszonya

Előterjeszti: Szabó Ferenc

Határozat:

1. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés a **dr. Kun Mária** lelkipásztor többes jogviszonyát engedélyező egyházmegyei határozatot megerősíti.
2. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés a **Kovácsné Smatarla Ibolya** segédlelkész többes jogviszonyát engedélyező egyházmegyei határozatot megerősíti.

31. Kiemelt egyházközségek megállapításának rendjéről

Előterjeszti: Szabó Ferenc

Határozat:

1. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés megszünteti a jelenleg érvényben lévő „kiemelt egyházközség” minősítést 2017. december 1-jén kezdődő hatállyal.

2. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés a 2013. évi I. törvény 30. § (2) pontjában foglaltak szerint folyamatosan lehetővé teszi az egyházközségeknek a „kiemelt egyházközség” minősítés elérését. A presbitériumok ilyen irányú igényüket megfogalmazó határozatukat terjesszék fel szolgálati úton!

32. Északpest szabályrendelete a váci Bernáth Kálmán Református Gimnázium fenntartó igazgatótanácsának működéséről

Előterjeszti: Szabó Ferenc

Határozat:

A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés jóváhagyja az Északpesti Református Egyházmegye 1/2017. számú Szabályrendeletét a váci Bernáth Kálmán Református Gimnázium, Kereskedelmi és Vendéglátóipari Szakgimnázium és Szakközépiskola fenntartó Igazgatótanácsának működésével, feladat-és határcsőreivel kapcsolatos egyes kérdésekről.

33. Budapest-Újpalota anyaegyházközséggé minősítése

Előterjeszti: Szabó Ferenc

Határozat:

A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés tudomásul veszi, és örömmel üdvözli a Budapest-Újpalotai Református Missziói Egyházközség anyaegyházközséggé történő átminősítését, 2018. január 1-jétől.

34. Monorierdő Missziói Egyházközséggé alakítása

Előterjeszti: Szabó Ferenc

Határozat:

A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés tudomásul veszi, és örömmel üdvözli a Monorierdői Református Missziói Egyházközség megalakítását, 2018. január 1-jétől.

35. Tószeg anyaegyházközséggé minősítése

Előterjeszti: Szabó Ferenc

Határozat:

A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés tudomásul veszi a Tószegi Református Egyházközség megalakítását, 2018. január 1-jétől.

36. Tiszavárkony leányegyházvá minősítése

Előterjeszti: Szabó Ferenc

Határozat:

A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés tudomásul veszi a Tiszavárkonyi Református Leányegyházközség megalakítását, és a Tószegi Református Egyházközséghez csatolását, 2018. január 1-jétől.

37. Csákvári óvoda-ingatlan ajándékozása a Csákvári Egyházközségnek

Előterjeszti: Szabó Ferenc

Határozat:

A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés tudomásul veszi a csákvári 1972 helyrajzi számú ingatlan tulajdonjogának bejegyzését a Csákvári Református Egyházközség javára. Az egyházközség által fenntartott Lórántffy Református Óvoda és Bölcsőde szolgálatára Isten gazdag áldását kívánja!

38. Kisdobszai ingatlan ajándékozása a Nagydobszai Egyházközségnek

Előterjeszti: Szabó Ferenc

Határozat:

A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés tudomásul veszi a kisdobszai 625 helyrajzi számú ingatlan tulajdonjogának bejegyzését a Nagydobsza környéki Református Társegyházközség javára.

Személyi változások 2017. november 30-ig

BARANYA

ÚJ HELYEN SZOLGÁL:

Molnár Imre – Kistótfalu-Újpetrére bl.

NYUGDÍJBA MENT:

Köő László - Nagydobsza

BÁCS-KISKUNSÁG

ÚJ HELYEN SZOLGÁL:

Egeresiné Szűrszabó Anikó – Szentkirályra bl.

Farkas István – Uszódra exm.

Farkasné Tóth Zsuzsanna Ágnes – Ordasra bl.

Ferenczy József – Hetényegyházára hl.

Hodánics Tamás – Kecskemétre kórházlelkész

Kiss-Takács Nóra – Kunszentmiklóásra bl.

Máté Csaba – Tiszakécskére megválasztott lelkész

Máté-Hunyadi Alexandra – Tiszakécskére bl.

Nagy Ilona Henrietta – Kecskemétre bl.

P. Szabóné Kovács Teodóra – Ordasról Kiskunhalasra bl.

Papp Szilvia – Bajára bl.

SZÜLETETT:

Balázs Hajnalka 3. gyermeke – Lehel

Balogh Róbert és Oravetz Anett 1. gyermeke – Blanka

Borsos-Pintér Nóra 1-2. gyermeke – Bíborka és Dániel

Hodánics Tamás 2. gyermeke – Sára

BUDAPEST-DÉL

ÚJ HELYEN SZOLGÁL:

Barta Károly – Bugyiról Soroksárra
Bedekovics Péter Pál – TT-ről Budára bl.
Csatári Bíborka Lilla – TT-ről Budára bl.
Ferencz Lilla – Budafokra sl.
Fodor József Benjámín – Kálvin Otthonba intézeti lp.
Rémes Renáta Andrea – Albertfalva-Kelenvölgyre bl.
Szász Lajos – Budafokra bl.

SZÜLETETT:

Galang-Pető Viktória 3. gyermeke – Zsófia Csenge
Korompayné Szenci Gabriella 5. gyermeke – Vilmos
Lakatos Enikő 1. gyermeke – Anna
Papp-Tóth Viola 3. gyermeke – Tamás Mikes
Sándor Balázs és Markóth Gabriella 5. gyermeke – Salamon
Thoma László Róbert és Szikora Anita Erzsébet 4. gyermeke – Fülöp Donát

BUDAPEST-ÉSZAK

ÚJ HELYEN SZOLGÁL:

Balogh Dávid – Mátyásföldre bl.
Dominiák Zsolt – Bethesda Gyermekkórházba sl.
Lugosi Lili – Józsefvárosba bl.
Péntek Dániel – Józsefvárosba bl.
Petkes-Varga Zsófia – Kőbányára sl.
Pintérné Tóth Ágnes – Rákoscsabára bl.
Székely Tamás – Pozsonyi útra bl.
Topolánszky Ákos – Budapesti Cigány Szakkollégiumba intézeti lp.

SZÜLETETT:

Bacskai Bálint 2. gyermeke – Júlia Ida
Balássy András 4. gyermeke – Réka Júlia
Lázár Csaba Zoltán 2-3. gyermeke – Dániel Gergő és Márk Maximilián

NYUGDÍJBA MENT:

Gurbán Sándor – Ráday Gyűjtemény

DÉLPEST

ÚJ HELYEN SZOLGÁL:

Gunyits Ottó Károly – Szigetszentmiklós-Kossuth utcára bl.
Horváth Dániel Csaba – Tökölre bl.
Horváth Evelin – Ráckeve-re bl.
Korsós Tamás – Dunahasztira bl.
Major András Szabolcs – Seregélyesről Halásztelekre intézeti lp.
Pál László – TI-ről Tápiószelére intézeti lp.
Sáska Attila – Délegyházára missziói lelkész
Sinkovicz Richárd – Nagykőrösre bl.

Stefán Attila – Bugyin hl.

Szilágyi János – Dunaföldvárról Dabas-Inárásra megválasztott lelkész

SZÜLETETT:

Jelényi László 1-2. gyermeke – Csinszka Diké és Vajk Regő

Kálmán Béla 3. gyermeke – Gabriella

Kiss Gergely István és Tóth Emese Tünde 3. gyermeke – Zente Bálint

Major András Szabolcs 2. gyermeke – Csilla

Nagyné Börzsönyi Judit 1. gyermeke – Anna Abigél

Szegedi Gergely 3. gyermeke – Martin Kende

Tamás Balázs 2. gyermeke – Zétény Balázs

NYUGDÍJBA MENT:

Csontos József György – Dabas

ELHUNYT

Császár Bíróné Bóka Emese Ildikó

ÉSZAKPEST

ÚJ HELYEN SZOLGÁL:

Csikai Attila – a váci Bernáth Kálmán Szakgimnáziumba bl.

Kertészné Bikki Boglárka – Gödöllőre bl.

Koncz Hunor Attila – DT-ről Szentendrére bl.

Pintér Andrea – Szigetszentmiklós-Újvárosból Budakeszire bl.

Stift János – Csabdiról az Északpesti Egyházmegyébe bl.

Szöke Etelka – Dunakeszire bl.

Tar Zoltán Gyula – Gödöllőről Érd-Parkvárosba megválasztott lelkész

Vásárhelyi Bálint Márk – Pécelre sl.

SZÜLETETT:

Barthos Gergely Áron 3. gyermeke – Janka Debóra

Kertész Dániel 1. gyermeke – Jana Rebeka

Koncz Zoltán 2. gyermeke – Kincső Mónika

Tar Zoltán Gyula 4. gyermeke – Zolta Botond

Szacsúri-Csatai Viktória 4. gyermeke – András Benjámín

TOLNA

SZÜLETETT:

Csomós Balázs és Sütő Tünde 2. gyermeke – Sámuel

Harsányi Béla 3. gyermeke – Sára

VÉRTESSALJA

ÚJ HELYEN SZOLGÁL:

Andrási Kristóf Imre – Vértesacsáról rendelkezési állományba

Farkas Balázs István – Alesúton hl.

Hajdú Szabolcs Koppány – Vértesacsán hl.

Horváth Tünde – Vértesacsára bl.

Kovács Csongor – Sárbogárdra megválasztott lelkész
Kéri Ákos Balázs – Vértesaljai Egyházmegyébe bl.
Máté János Szilárd – Csabdin hl.
Oláh László – Seregélyesen hl.
Szabó Károly – Alcsútról rendelkezési állományba

SZÜLETETT:

Burján Zsolt 5. gyermeke – Dorka Hanna
Darvas-Tanács Erik 9. gyermeke – Jónás Péter
Zsengellér József Gyula és Kekk Edina Ildikó 5. gyermeke – Sámuel József

ELHUNYT NYUGDÍJAS LELKIPÁSZTOROK:

Cseri Kálmán – Pasarét
Gacsályi József - Bisse
Herczeg Pál – teológiai professzor
Nagy Gyula – Biharkeresztes
Rainer Ferencné – Nagysáp
Soós László – Zsinati Hivatal
Szabó Andor – Hencida
Szabó Péter – Cece
Szombathy Gyula – Rákosliget

Dunamelléki Református Egyházkerületi Közlöny
a Dunamelléki Református Egyházkerület hivatalos időszaki lapja
1092 Budapest, Ráday u. 28.

Felelős szerkesztő: Szabó Ferenc lelkészi főjegyző
Szerkesztő: Kardos Ábel püspöki titkár
e-mail: ph@raday28.hu
